

Stk. 3. Uden for Københavns kommune anses de i stk. 1, nr. 2), nævnte færdselsarealer ikke for private fællesveje, såfremt de alene forløber inden for lukkede karreer. Det samme gælder veje, der forløber inden for områder, f. eks. kirkegårde, hospitaler eller industrigårde, der ved hegn eller på anden måde er klart adskilt fra det øvrige vejnet.“

Lovens regler om private fællesveje finder med de fornødne lempelser anvendelse på *almene veje*, d. v. s. veje m. v., der er åbne for almenheden men som ikke administreres af det offentlige, jfr. lovens § 4, og i § 5 er det fastsat, at vedkommende vejmyndighed kan bestemme, at lovens regler ligeledes skal finde anvendelse på stier og udlagte stier, der opfylder de i § 2 og 3 angivne betingelser, og som ikke er offentlige stier.

I kapitel 2 bestemmes, at kommunalbestyrelsen (i København magistraten) er *forvaltningsmyndighed* (vejmyndighed) for private fællesveje og stier (§ 6), og at amtsrådet afgør klager over kommunalbestyrelsens administration af loven. I forhold til kommunalbestyrelserne i København og Frederiksberg er ministeren for offentlige arbejder dog klagemyndighed. Amtsrådets afgørelser kan ligeledes indklages for ministeren (§ 7). I det oprindelige forslag var amtsrådene vejmyndighed i visse områder, men under behandlingen i folketinget ændredes bestemmelsen, således at amtsrådenes opgave alene blev godkendende.

I lovens kapitel 3 er givet nærmere regler om udfærdigelse af *vejvedtægt*. Under udvalgsbehandlingen blev disse bestemmelser ændret, således at kommunalbestyrelsen skal udarbejde en vejvedtægt omfattende hele kommunen (§ 10), og således at amtsrådet stadfæster de kommunale vejvedtægter, idet dog afvigelser fra en af ministeren udfærdiget standardvedtægt skal forelægges ministeren til godkendelse.

Bestemmelserne om vejvedtægt gælder — ligesom en række andre bestemmelser — ikke i Københavns kommune.

Kapitel 4, der blev ændret under udvalgsbehandlingen, omhandler *lovens anvendelsesområde*. I hovedtræk går bestemmelsen ud på, at i områder, der er byzone samt principielt i Københavns kommune, finder de strengere og mere udførlige bestemmelser i lovens afsnit III anvendelse, medens de mere lem-